

ת"ד 967/10 - מדינת ישראל נגד שמואל חי דוד

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

ת"ד 14-967 מדינת ישראל נ' דוד
תיק חיזוני: 13251/2013

בפני כבוד השופטת רונה פרסון
מדינת ישראל
נגד
שמואל חי דוד
נאשם
מאישמה

הכרעת דין

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום בגין עבירות של נהיגה רשלנית - עבירה לפי סעיף 62(2) וסעיף 38(2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 (להלן: "פקודת התעבורה"), או צוות לתמרור 301 - עבירה לפי תקנה 64(ג) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: "תקנות התעבורה") והתנהגות שגרמה נזק לרכוש או לאדם - עבירה לפי תקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה.
2. על פי עובדות כתב האישום, בתאריך 3.12.13 בשעה 06:15 או בסמוך לכך, נהג הנאשם הרכב פרטי מסוג סוזוקי מ.ר. 8422528 (להלן: "הרכב") ברחוב דגניה בחיפה לעבר הצומת עם רחוב האצטדיון. באותה שעה נהג איתי גリンברג באופנוע מסוג קואנג יאנג מ.ר. 4429962 (להלן: "הקטנווע") ברחוב וורבורג בחיפה לכיוון רחוב האצטדיון לעבר הצומת הנ"ל, משמאלו לכיוון נסיעת הנאשם. בצומת בכיוון נסיעת הנאשם מוצב תמרור 301 (תן זכות קידימה) כדין. הנאשם נהג ברשלנות בך שלא הייתה לתמרור 301, נכנס לצומת וחסם את דרכו של הקטנווע. כתוצאה לכך התנגש הקטנווע ברכב הנאשם ובכך גרם הנאשם לתאונת דרכים. כתוצאה מההתאונה נחלב בגופו נהג הקטנווע. בנוסף, שני כלי הרכב ניזוקו.
3. הנאשם כפר בעובדות כתב האישום וטען כי הייתה לתמרור וכי החל בנסיעה רק לאחר שווידא כי הנתיב פניו ולאחר שהרכיבים אשר היו לפניו החלו בנסיעה ישר. לטענתו, המגע בין כלי הרכב נוצר באשמה רוכב הקטנווע.
4. מטעם המאישמה העידו רס"ב אלי טורגמן, רס"ר נאדיה מזאריב, רס"ב ישראל כרמל ואיתי גリンברג (להלן: "גרינברג" או "רוכב הקטנווע"). כמו כן הוגש דוח פעולה, דוח בוחן תנואה, סקיצה, תרשימים ותעודת רפואי.

מטעם ההגנה העידו הנאשם והמומחה מטעמו, מר משה וייסמן, אשר הגיע חוות דעת.

דין והכרעה

5. לאחר ששמעתי את העדים והתרשםתי מהופעתם מעל דוכן העדים ולאחר שעינתי במדוברים וشكلתי טענות הצדדים הגעתו לכלל מסקנה לפיה עובדות כתוב האישום הוכחו מעבר לכל ספק סביר.

6. יאמר כבר כאן, כי יש לדחות את טענת הנאשם בסיכוןיו כאילו לא אירעה התנגשות בין שני כלי הרכב. בעניין זה הודה הנאשם מפורשות במשפטה כי הרגש חבטה מצד שמאל של ריבבו. בית המשפט הנאשם אף הגידר זאת כי מכאה בינוונית מצד האחורי של הרכב.

עדות זו של הנאשם עולה בקנה אחד עם עדות רוכב הקטנווע לפיה הנאשם נכנס לנטייב שלו ו"גע בו" עם החלק האחורי של הרכב "מעל הגalgel האחורי השמאלי". הניסיון להגידר, בסיכוןיו של הנאשם, את המגע בין שני כלי הרכב כ"התקלות" של הקטנווע ברכב הנאשם (כתוצאה ממיעידה, החלקה או סטייה מנטייב) אין בו כדי לסייע להגנת הנאשם לשולות ארוע התאונה או להפריך את הנטען בכתב האישום לעניין נזק שאירע לשני כלי הרכב.

7. האמור לעיל אף עולה בקנה אחד עם עדותו של רס"ב אלן תורג'מן (להלן: "רס"ב תורג'מן") אשר תיאר בדו"ח פועלה (**ת/6**) כי קיבל אירוע של "נזק בלבד" בין רכב לקטנווע ללא נפגעים, כי הנהגים המערביים החליפו פרטיים ביניהם, לא היה צורך בכך וכי הם לא נזקקו אפילו לנידת. כמו כן ציין **"שפשוף קל בין הקטנווע לפרטית."**.

אמנם, רס"ב תורג'מן לא ידע היכן היה השפשוף, ברכב או בקטנווע, ואף לא יכול היה להעיד בוודאות כי השפשוף נגרם כתוצאה מהתאונת אולם, יש בתיאור זה כדי לחזק את גרסת התביעה ולתמוך בקיומו של מגע בין שני כלי הרכב (עובדה שלא הוכחה ע"י הנאשם כאמור).

8. מטעם המאשימה שמעתי כאמור גם את עדותו של בוחן התנועה, רס"ר נאדיה מזאריב (להלן: "הבחן"), אשר יצא לשטח ביום 10.1.14 וערך דו"ח בוחן תנועה (**ת/2**) בו תיאר את תנאי הדרך ושדה הראייה כדלקמן:

הדרך ומצבאה: "דרך עירונית, צומת מרומזרת, תמרור 301 מתן זכות קדימה + קוו המתנה".

שדה ראייה:

עמוד 2

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

הנאשם: בכוון נסיעת רכב הנאשם "ברוחב דגניה ממערב למזרח ובהגעה לקו המנתנה טרם הפניה ימינה לרוחב האצדיון ובהפניה מבט לשמאלי שדה הרניה פתוח לשמאלי למרחק 55 מ' ובתקדמות לקו הצומת טרם הכניסה לנטייב הנסיעה שדה הרניה פתוח לשמאלי למרחק 82 מ' וכל זאת ללא הפרעה או הגבלה, מדוד בגלגולת, נבדק בניידת טויטה".

נוהג הקטנווע: "בכוון נסיעת הקטנווע ברוחב וורבורג מצפון לדרום שדה הרניה פתוח לפנים לצומת וורבורג - דגניה מרחק 82 מ' וכל זאת ללא הפרעה או הגבלה, מדוד בגלגולת, נבדק רגלית בכיפוף גובה גוף לגובה נהג".

.9.

מסקנותיו של הבוחן בדו"ח כלהלן:

1. רכב הנאשם נסע ברוחב דגניה ממערב למזרח ואשר הגיע לצומת דגניה - האצדיון החל לפנות ימינה (ע"פ עדויות המעורבים).

2. הקטנווע נסע ברוחב וורבורג מצפון לדרום (ע"פ עדויות המעורבים).

3. רכב הנאשם חסם את דרכו של הקטנווע (ע"פ העדויות).

4. שדה הרניה ומצב הכביש אינם הגורם לתאונה (ע"פ ביקור בזירת התאונה).

5. הגורם לתאונה הינו גורם אנוש.

הבוחן ערך סקיצה (**ת/3**) ותרשים (**ת/4**). בתרשים סימן באותיות את כיוון נסיעת הרכב, כיוון נסיעת הקטנווע, תמרור 301 וקו המנתנה.

.10.

הבוחן העיד בחקירהו הנגדית כי הגיע למקום התאונה רק כחודש לאחר התרחשותה מאחר ומדובר בתיק "הצמדה". העיד כי השאלה מי התנגשymi פחות רלוונטיות וכי צורת ההתנגשות אף פעם לא מצביעה על מי אשם בתאונה. העיד כי אין יכול להצביע על מקום האימפקט, מכיוון שהזיהוי הצמדה והרכיבים אינם במקום התאונה וכי חלף זמן ואין אפשרות לקבוע במידוק את מקום האימפקט. העיד כי הייתה התנגשות בין כלי הרכב אך אינו יודע אם היו נזקים לכלי הרכב ולא בדק את כל הרכב. העיד כי בתאונה צזו כאשר הרכיב לא טענו לילוקי ברכב אז בדיקה צזו היא מיותרת וכי אם הייתה היתה טענה שהרכב לא תקין מכנית הרכיב היה נבדק. העיד כי בתאונה צזו נבדק שדה הרניה ואם אחד מהרכיבים היה יכול למנוע את התאונה. העיד כי בשל חלוף הזמן מההתאונה לא ניתן לבדוק את המקום הסופי של הרכיבים.

.11.

בסקיצה (**ת/3**) וכן בתרשים (**ת/4**) שרטט הבוחן ארבעה נתיבים, כאשר לפי המקרא בתרשים סימן באות ב' עם חז את כיוון נסיעת הקטנווע. ב' הנאשם טען בפני הבוחן כי הסימון הנ'ל מופיע על גבי

הנתיב הימני וזאת בגין רוכב הקטנוו כי הוא נסע בנתיב האמצעי. הבוחן הסביר כי החץ מסמן את כיוון נסיעת הקטנוו ולא את הנתיב בו נסע וכי בכל מקרה על הנאשם לחת צות קדימה בעלי קשר לנطיב בו נסע רוכב הקטנוו. שוכנעתו לקבל עדותו זו של הבוחן לפיה הסימון מתאר את כיוון הנסיעה של הקטנוו ולא את נתיב הנסיעה שלו, אף שגם קביעתו לעניין החובה לחת צות קדימה כמתיחסת לכל הנתבים, מקובלת עלי (לענין זה של נתיב הנסעה חשוב בהמשך). במקרה התרשימים צוין במפורש כי הסימון ב' מתיחס ל"כיוון נסיעת הקטנוו", וזאת להבדיל מנטיב הנסעה, והדברים מדברים בעד עצם.

לצ"ט, כי בכלל הנوع לשדה הראה, הבוחן הסביר כי גם אם רוכב הקטנוו נסע בנתיב האמצעי שדה הראה של רוכב הקטנוו לא היה משתנה.

.12. הבוחן העיד כי לצורך מסקנותיו בדק את שדה הראה מצד שמאל, תקינות ונראות התמרור וכן ההמתנה. לדידו של הבוחן, בקביעת מסקנותיו הוא התבפס על חומר החקירה ולא העידף את גרסת רוכב הקטנוו על פני גרסת הנאשם. הוא והפנה לעדותו של הנאשם במשפטה והוא ציין כי הבדיקה שערכ היא ניטראלית וכי בסופו של יומם, "העובדת המוגמרת היא שארעה תאונה, אחד הצדדים פנה למינה והשני הגיע בנסעה ישירה" (פרוטוקול מיום 10.12.15 עמ' 7, שורות 15-14).

מצאת כי עדותו של הבוחן הייתה מהימנה וקוהרנטית, הוא העיד באופן מדויק ומסקנותיו עלות בקנה אחד עם חומר הראות אשר נפרש בפני.

.13. לטענת ב"כ הנאשם בסיכון, הבוחן הגיע למסקנותיו ללא למצאים אובייקטיביים תומכים והוא אף לא فعل אקטיבית להשתגט למצאים שכלה. גם המומחה מטעם הנאשם העלה בחווות דעתו הסטייגיות מדו"ח הבוחן, הסקיצה והתרשימים.

טענות אלה ידונו בהרחבה בהמשך, אך כבר עתה יאמר, כי לא מצאתי לקבל טענות אלה של ההגנה ולא שוכנעתו כי עליה בידה לסתור גירוש הבוחן ומסקנותיו לעניין אופן ארוע התאונה. בגין דען ע"י ההגנה, מצאתי כי קביעותיו של הבוחן עלות מהראיות ומהעדויות, לרבות מעדותו של הנאשם עצמו, כאשר מכלול הראות מחזק את התיאור לעניין התרחשות התאונה כפי שקבע הבוחן וכפי שתיאר רוכב הקטנוו.

רוכב הקטנוו

.14. בחקירה הראשית מסר רוכב הקטנוו את גרסתו כדלקמן:
"ש. **ספר מה היה בתאונה?**

ת. **נסעתי הבוקר לעבודה בשעה 15:06 בערך, נסעתי בכיוון קריית חיים ברחוב ורבורג**

לכיוון חיפה ועמדתי ברמזור של צומת המזוקה, הימי בנתיב האמצעי, כשהתחלף הרמזור המקורי בנסעה, בסביבות 50 קמ"ש, עברתי את הצומת והנ Hag שמי פנה ימינה מרוחב דגניה, הוא פנה ימינה וישר נכנס לנטיב שלי ואני לא ראייתי אותו והוא פגע בי.

ש. מה קרה לך כתוצאה מה תאונה?

ת. האופנו נפל לצד שמאל וקיבلت מכה בברך ימין והוא לי גם כאבים בצוואר. האופנו נפל שמאלה ואני עפתי קדימה (שם, עמ' 7, שורות 21-25).

מהתעודה הרפואית שהוגשה, סיכום חדר המיין בית חולים רמב"ם (ת/5), עולה כי רוכב הקטנו התלונן על כאבים בברך ימין, מרפק ימין ובצוואר. נערכו לו בדיקות אשר תוצאותיהן בגדר התקין, כאשר בברך ימין נמצא שפחו שטхи ללא נפיחות או דפורמציה. שוחרר לבתו עם המלצה למנוחה של ארבעה ימים. האמור בתעודה הרפואית תומך באמור בכתב האישום לעניין גרים חבלה לרוכב הקטנו (ודוק, שפחו שטхи בברך, הליכה עם צלעה ורגשות בברך ובמרפק ללא ספק מבטאים "חבלה" כהגדرتה בדיון).

15. במאמר מוסגר ולמעלה מן הצורך לציין כאן כי אמן רס"ב תורג'מן רשם בדוח הפעולה (ת/6) כי מדובר בתאונה ללא נפגעים, אך אין בכך כדי לאין את האמור בתעודה הרפואית, שעלה שרוכב הקטנו התפנה עצמאית לבית החולים. לציין כי רס"ב כרמל העיד כי במעמד גביית העדויות נמסר לו כי מדובר בתאונה קלה עם נפגעים.

16. בחקירתו הנגדית העיד רוכב הקטנו כי הנאשם גלש לנטיב האמצעי בו נסע וכי הנאשם הוא שהתנגש בו עם צידו האחורי השמאלי של הרכב. הוא תיאר את הנזקים שנגרמו לקטנו (שבירים של פלסטיקים ושל המפתח בסוויז').

יאמר כאן כי אף שלא הוגש דו"ח שמאית או ראייה כלשהי לעניין הנזק לקטנו, הרי שבשים לב לרשום האמין שהותיר רוכב הקטנו מעלה דוכן העדים, מצאתי לקבל את עדותו ולאמצז אותה ולקבוע על פייה כי הקטנו ניזוק כפי שתואר על ידו. שוכנעתי כי עדותו של רוכב הקטנו משקפת נאמנה את נסיבות התאונה ותוצאתה. מדובר בעדות קוורנטית וקולחת אשר מצאתי להעדיפה על פני עדות הנאשם.

17. עליה אפוא, שלפי גרסתו האמונה של רוכב הקטנווע, הוא נסע בנתיב האמצעי כאשר הנאשם פנה ימינה וגלש לתוך הנתיב שלו והתנגש בו עם צדו האחורי השמאלי של הרכב. גרסתו של הנאשם, לעומת זאת, כפי שתואר, מတארת נסיבות אחרות ושונות שמצאת כי דין להיחות שכן הן אין עלות בקנה אחד עם המציאות בשטח.

גרסת הנאשם

18. הנאשם בחקירותו במשטרה (**ת/1**) מסר גרסתו כדלקמן:

"אני נהגתי ברכב שלי סוחוקי מכיוון דגניה ימינה לכיוון חיפה הייתי בנתיב שלי לפि כל הכללים כשהגעתי לתחנת הדלק הרגשתי חבטה מצד שמאל של הרכב עצרתי בצד, ראייתי רוכב אופנו צועק עליו אין אתה נוגג הוא על הכביש עמד ליד הווספה, הוא אמר שהברך שלו נפצעה ושיזמין אמבולנס, שוחרר אח"כ החלפנו פרטם הוא התעקש שיבוא שוטר, הגיעו שוטרים זההו." (עמ' 2 להודעה, שורות 5-2).

לטענת הנאשם, הוא נסע ב מהירות של: "**עד 15 קמ"ש לא יותר. זה סיבוב**". וכי הבחן ברוכב הקטנווע בפעם הראשונה **"רק אחרי שיצאתי מהרכב."**

ה הנאשם אישר כי רוכב הקטנווע הגיע מכיוון צד שמאל שלו וכי בכוון נסיעתו בפניה ימינה יש תמרור (משולש) תן זכות קידמה וכי הבחן בתמרור.

לענין השאלה אם הגיע בנסיעה רצופה לצומת, העיד הנאשם במשטרה: "**לא אני עצרתי עברו כל רכב שהוא לפני ואני אח"כ התחלמי לפנות ימינה כאשר הרמזור התחלף ואלו שהוא ליidi ברמזור לכיוון נסעה ישר קידמה התחילה לנסוע.**"

הוא העיד, כי שדה הרניה שלו ממוקם עמידתו לפני הפניה שמאלה "**רחב מאד לפחות 100 מ'.**" עוד העיד כי לא נגרם נזק לרכב שלו.

19. על גרסתו זו חזר הנאשם בעדותו בבית המשפט תור שצין כי מדובר במסלול בו הוא נסע במשך 35 שנים.

בחקירותו הנגדית העיד הנאשם כי הרגיש את החבטה כ-5 מטרים לאחר התמרור וכי מצב התנועה בכביש היה סואן. העיד כי בפניה שלו ימינה יש נתיב אחד ואחריו שהוא משתלב ושם שלושה נתיבים ונתיב אחד של המטרונית. הוא ציין, כי כשהרגיש את החבטה היה בנתיב שלו, וכי קיימת כברת דרך עד שמניגים לשאר הנתיבים וכי עדין לא הספיק להשתלב. העיד כי אורן נתיב ההשתלבות שלו לאחר

הפניה ימינה הוא בערך עד 100 מטר אחרי התמרור.

לטענת הנאשם, כאשר הבחן בתמרור עצר, המטיין והסתכל לצד שמאל שלו דרך השימוש הקדמית של הרכב ולא דרך המראות וכי לא הבחן ברכוב הקטנו עד למכה. הוא אישר כי יש שדה ראייה רחב שמאלה.

הנאשם הוסיף וציין, כי הרגיש את החבטה בחלק האחורי השמאלי של הרכב, בלבד האחוריות של הנוסעים מצד שמאל, וכי כשירד ובדק את הרכב לא היה שום סימן וכי בעודו שלטעת רוכב הקטנו העדינות ריסק לו את הכנף, המראה והפתח של הסוויז', באו הרבה נהגים ואמרו לרכיב הקטנו שלא קרה לו שום דבר ושיתפנו מהמקום. הוא חזר והuid כי כשהבחן ברכוב הקטנו משכיב את הקטנו הוא היה בנתיב שלו.

הנאשם שרטט שרטוט (**ת/7**) של כיוון הנסיעה שלו והמקום בו פנה ימינה וסימן את מקום התמרור. שרטט מצד שמאל שלושה נתיבי נסיעה של נהגים המשיכים לנסוע ישר.

.20. אם כן, לפי גרסת הנאשם התאונה התרחשה בנתיב הימני כאשר רוכב הקטנו הוא אשר התנגש בו. הוא שלל כליל את גרסת רוכב הקטנו לפיה התאונה אירעה בנתיב האמצעי, והוסיף כי על מנת שייעש לשאר הנתיבים, עליו "לנסוע לפחות 100 מטר" (פרוטוקול מיום 20.12.15, עמ' 18, ש' 5).

הנאשם העיד כי התאונה אירעה הרבה לפני שהגיע לכינסה של תחנת הדלק, וזאת בניגוד לגרסתו במשפטה שם העיד כאמור כי הרגיש חבטה ఈ הרגע לתחנת הדלק. כשנשאל מי מashi גרסאותיו נכונה, השיב:

"ת. **כשפניתי לכיוון יש תחנת דלק מצד ימין.**

ש. **אתה ציינת שהרגשת את החבטה רקఈ הרגע לתחנת הדלק.**

ת. **תחנת הדלק בקצתה של הרחוב דגניה עם הכביש הראשי.**

(שם, עמ' 18, ש' 12-14).

בחקירהו החזורת סימן הנאשם על גבי התרשימים של הבוחן (**ת/4**) את מסלול הנסיעה שלו ואת מקום החבטה אשר הייתה לטענתו מיד לאחר הצומת.

.21. הנאשם התבקש בחקרתו הנגדית להסביר כיצד התרחשה התאונה אך לא היו לו הסברים מnings את הדעת:

"ש. **אם אתה אומר שאתה עצרת ויכולת לבדוק הרבה רב בתנועה שמניעה מצד שמאל**

שלן, כיצד ארעה התאונה.

- ת. לא ידוע.
- ש. אولي בגלל שהסתכלה מהשימוש הקדמיות ולא הסתכלה שמאליה.
- ת. לא. הוא הגיע מאחורי. מצד שמאל לא ראיתי אותו.
- ש. תסביר כיצד אתה אמר לבחן בתנועה שגיעה מצד שמאל שלן כשאתה פונה ימינה ומסתכל דרך השימוש הקדמיות.
- ת. הייתה ואני הייתה הרבה לפני כן וה坦נווה זרמה לאט לאט, אני לא הגעת במהירות, היה לי מספיק זמן לראות מה קורה עם התנועה מצד שמאל עוד לפני שפניתי ימינה. אחרי שפניתי ימינה הרגשתי חבטה על הצד האחורי של הרכב. זה היה אחורי אי התנועה הבוני שם כ-5 מטר." (שם, בעמ' 17, ש' 21-31).
- .22 בסופה של יום, ולאחר שהקלתי את מכלול הראיות, שוכנעתי לקבוע כי התאונה ארעה בהתאם לתרחיש המפורט בכתב האישום וכפי שתיאר רוכב הקטנווע, חרף ניסיונו של הנאשם להרחק עצמו ולטעון כי לא השתלב בנתיב האמצעי וכי התאונה ארעה מיד עם הפניה ימינה, ככל מעשה רוכב הקטנווע הוא שסטה לכיוונו והתנגש בו. ודוק, הנאשם העיד כי לא הבחן ברחוב הקטנווע לפני החבטה אלא רק לאחר שעצר ויצא מהרכב. העיד כי הבחן בתמורה המוראה על מנת זכות קדימה לפני פניהם ימינה. העיד כי עצר והבט שמאליה בתקן דרך השימוש הקדמיות ולא דרך המראות או החלונות הצדדים, כלומר הוא לא וידעוrai את מצב התנועה המגיעה מצד שמאל, מה שמסביר מדוע לא הבחן ברוכב הקטנווע משמאלו עד לחבטה. הנאשם גם העיד כי שדה הראייה שלו שמאליה הוא רחב מאד, כלומר לא הייתה בעיה בשדה הראייה שלו כפי שגם מצא הבודן.
- .23 לעניין נתיב הנסיעה, מצאתי כאמור להעדייף את גירסתו ואת עדותו של רוכב הקטנווע אשר הותיר רושם חיובי ואמין. אני מאמינה לגרינברג כי הגיע מרחוב וורבורג ועמד בצד נתיב האמצעי ברמזוור אדום, וכאשר התחלף לירוק החל בנסיעה כשהנהנים התפרץ לנקיון האמצעי וחסם את דרכו מה שגרם למגע בין שני כלי הרכב.
- אני דוחה את גרסת הנאשם לפיה הרמזוור לנסיעה ישיר התחלף לירוק ורכבו נסע ישיר, כך שלכיוון הנסיעה של הקטנווע היה אדום.
- يُؤكَد في السير بين جرسته وبين المدعى بمشطراه لبيان عدوته في محكمة المحكمة لبيان مكان الاصطدام تتعلق بما يمينوthe المدعى.

.24 הנאשם הגיע חווות דעת של מומחה מטעמו (**נ/1**), מר משה ויסמן (להלן: "ויסמן"). ויסמן ערך ביום 31.3.15 הצבעה עם הנאשם במקום התאונה, צילם תמונות במקום התאונה וערך ניסוי שדה ראייה בכיוון נסיעת הנאשם.

.25 ויסמן תיאר כי ערך את ניסוי שדה הראייה עם הרכב סוזוקי ומצא כי כאשר הוא נוסע בכיוון נסיעת הנאשם ברחוב דגניה ופונה ימינה לכיוון חיפה שדה הראייה לצד שמאל לרכבים שפגיעים מכיוון שדרות וורבורג הוא 41.70 מ'. ויסמן העיד כי ערך את המדידה מקו העצירה שמאליה לכיוון נסיעת הרכב הקטנווע באמצעות מטר. מסקנתו זו של ויסמן נדחתה על ידי שכנן על פניה, אין היא עולה בקנה אחד עם עדותו של הנאשם עצמו לפיה שדה הראייה שלו שמאליה רחב מאד ולפחות 100 מ'. בעניין זה אני מעדיפה את עדותו של הבוחן שנתמכת הן ע"י עדות רוכב הקטנווע והן ע"י הנאשם.

.26 ויסמן הסיק בחווות דעתו כי, על פי הנתונים שאסף בהצבעה עם הנאשם, לפיהם הנאשם פנה ימינה לנטייב הימני והגיע כמעט לכינסה לתחנת הדלק ועל פי עדות רוכב הקטנווע שנסע בנטייב האמצעי, כאשר כל רכב נוסע בנטייב אחר, לא יכול להתרחש תאונה בין הרכב הנאשם לקטנווע. גם מסקנה זו דינה להידחות שכנן היא נסתרת ע"י עדות הנאשם עצמו שאישר כי הרגש חבטה ברכבו, מה שמעיד על המגע בין שני כלי הרכב ומפריך את מסקנתו של ויסמן.

.27 בחקירותו הנגדית חזר ויסמן על מסקנתו כי לא התרחשła תאונה:
"ש. איפה בדיקת התרחשלה תאונה, באיזה נתיב."

ת. **לפי המסקנות שלי לא התרחשła תאונה כי הנאשם פנה ימינה לנטייב הימני ורוכב הקטנווע נסע בנטייב האמצעי כשהנאשם פונה ימינה ורוכב האופנווע בנטייב האמצעי זה אל אותם נתיב.**

ש. **ברור שהגרסה כי רוכב האופנווע נסע בנטייב אחר זו גרסה לא נכונה. משמעות התאונה בין שני המעורבים זה שהוא אחד מהם סטה מכיוון נסיעתו.**

ת. **אני יכול להסביר שבמקרה מי שהוא סטה זה רוכב האופנווע ולא הנאשם. אין ממצאים לא לסתיטה של זה או זה. لكن אני לא יכול להגיד אם הנאשם או רוכב האופנווע סטה. כל נוגע טוען שהוא נסע בנטייב אחד בימין ואחד באמצעי ועל סמך זה אי אפשר לקבוע אם התרחשła תאונת דרכים".**

(פרוטוקול הדיון ביום 20.12.15, עמ' 22, ש' 19-11).

גם מתחשובתו אלה של ויסמן לא שוכנעתי כי האמור על ידו עולה בקנה אחד עם הראיות והעדויות, כולל עדות הנאשם.

מסקנתו של ויסמן כי כלל לא התרחשה תאונה מבוססת על הנחות אשר עומדות בנגדו לגרסתו של הנאשם באשר לנסיבות התרחשות התאונה.

צווין גם כי ויסמן התבפס במסקנתו על ההנחה לפיה הנאשם פנה ימינה לנטייב הימני והגיע כמעט לכניסה לתחנת הדלק. לעומת זאת, הנאשם העיד, בנגדו לגרסתו במשטרה, כי התאונה לא התרחשה בכניסה לתחנת הדלק אלא לפני כן.

לאור האמור ולאור עדותו של הנאשם יתר הראיות והעדויות בתיק כפי שפורט לעיל, איןني מאמצת את חוות דעתו של ויסמן כי לא התרחשה תאונה.

בחוות דעתו העלה ויסמן הסתייגויות שונות מדו"ח הבוחן ומסקנותיו, מהסקיצה ומהתרשימים, בין היתר, בוגר לעיתוי יציאת הבוחן לשטח (יותר מחודש לאחר התאונה), אי צילום הזירה ואי בדיקת הרכבים, אופן עירית ניסוי שדה הרניה, אי עירית הצבעה, התבססות על גרסת רוכב הקטנווע ואין חקירת השוטר (תרגום'ם) שערך דו"ח פועלה לגבי הנזק.

ב"כ הנאשם העלה בסיכון טענות דומות אשר בסיסן עומדת הטענה כי החקירה לא מוצאה כראוי וכי נפלו בעבודת הבוחן מחדלי חקירה.

ההלכה המרכזית בעניין מחדלי חקירה ונפקותם סוכמה בע"פ 5386/05 **אלחרוטי נ' מ"י** (18.5.06) והאסמכתאות המצוות שם. על פי ההלכה, במקרים בהם התגלו מחדלי חקירה, בית המשפט צריך לשאול עצמו האם המחדלים כה חמורים עד כי יש חשש לקיפוח הגנתו של הנאשם.

אני סבורה כי בעבודת הבוחן בענייננו נפלו מחדלי חקירה. אך גם אמר שבמחדלים כאלה או אחרים עסקין, הרי שלא מדובר במחדלים היורדים לשורשו של הליך ואשר מובילים לקיפוח הגנתו של הנאשם.

מרבית טענותיהם של ויסמן וב"כ הנאשם בסיכון כלפי בעבודת הבוחן, לרבות יציאה מאוחרת לשטח, אי בדיקת הרכבים ואי עירית הצבעה במקום, נובעות מכך שמדובר ב"תיק הצמדה" בו הבוחן יצא לשטח כעבור חדש ושבוע. הבוחן הסביר בעדותו כי בשל חלוף הזמן מאז התאונה לא ניתן היה לעור את כל הבדיקות, לקבוע את מקום האימפקט ואת מיקומם הסופי של כלי הרכב. כמו כן הסביר כי לא בדק את כלי הרכב משום שעבר מעלה מחודש מאז התאונה ובדיקה זו היא מיותרת כאשר הצדדים

לא טענו לילוקי ברכב.

בגון דא ראוי לזכור, כי על המאשימה להביא ראיות מספיקות ולא ראיות מקסימליות להוכחת אשמתו של הנאשם מעבר לכל ספק סביר.

.32 אין מחלוקת בתיק זה בעניין כיוון הנסיעה של הנאשם וכי בכיוון נסיעתו של הנאשם הוכח תמרור תן זכות קדימה וכי הנאשם הבחן בתמרור לפני פניו ימינה. לגבי כיוון נסיעתו של רוכב הקטנווע, טענות ב"כ הנאשם לעניין זה הועלו רק בסיכומיים ורוכב הקטנווע אף לא נחקר בעניין זה.

ביחס למחלוקת באשר לנטייב הנסיעה, לטענת ב"כ הנאשם בסיכומיו מסקנתו של הבחן מקורה בטיעות בהבנה או ברשלנות. לטענותה, במידה והבחן היה מבצע עבודתו נאמנה ובונה סקיצה על פי הצלבת עדויות, גם של הנאשם וגם של רוכב הקטנווע, הוא היה מגיע לאחת המסקנות הבאות: או שהקטנווע הוא זה שסתה מהנטיב האמצעי לנטייב הימני בו נסע הנאשם או מאחר ושני כל הרכיב נסעו בנטייבים שונים לא ניתן לבסס אשמה לאחד מהם.

עוד טען ב"כ הנאשם בסיכומיו כי הבחן שיקר על דוכן העדים בטענותו כי החץ בתרשימים מסמן את כיוון נסיעת הקטנווע ולא את הנטיב בו נסע, שכן בסקיצה עליה מבוסס התרשימים ניתן לראות כי בכל אחד מהנטיבים מסומן חץ המראה על כיוון הנסיעה אך בנטייב הימני בין שני החיצים מסומנת אותן ב', מוקפת בעיגול המסמלת את הקטנווע.

.33 אין בידי לקבל טענות אלה. בתרשימים (**ת/4**) רשם הבחן במפורש במקרא כי אותן ב' מסמנת את כיוון נסיעת הקטנווע. הבחן העיד כאמור כי לא קבוע בסימון בסקיטה ובתרשימים את נטייב הנסיעה אלא את כיוון הנסיעה של רוכב הקטנווע ועדותו הייתה מהימנה. הבחן הסביר כי ככל מקרה הנאשם היה מחוייב במתן זכות קדימה ללא קשר לנטייב בו נסע רוכב הקטנווע. הבחן העיד כי לא העדיף את גרסת רוכב הקטנווע על פני גרסת הנאשם ומסקנתו לא הייתה משתנה גם אם היה לוקח בחשבון כי רוכב הקטנווע נסע הצד שמאל. עוד יזכיר כי ויסמן, המומחה מטעם הנאשם עצמו, ביסס מסקנותיו על עדות רוכב הקטנווע כי נסע בנטייב האמצעי.

.34 לעניין ניסוי שדה הראה, הבחן ציין בסעיף 4 לחווות דעתו כי שדה הראה נמדד בגלגלת וכי הניסוי בוצע בinidad משטרתית מסווג טויזטה. בחקירתו הסביר הבחן כי רוכב הטויזטה תואם "לשאר הרכבים" ווהסיף, כי אין זה משנה אם הרכב הנאשם נמוך יותר ועם חלונות קטנים יותר מאשר בטויזטה. לעניין זה אישר ויסמן בחקירתו כי הבחן רשיイ לעורוך את ניסוי שדה הראה ברכב הנאשם או ברכב דומה לו וכי רכב טויזטה פרטיו "דומה לרכב הנאשם".

.35 הבחן ביסס את מסקנותיו על הבדיקות שערכ בבדיקה במקום ועל עדויות המעורבים. הבחן העיד כי

לצורך מסקנותיו בדק את שדה הרניה מצד שמאל, תקינות וнерאות התמරור וכן המתנה. איןידי קיבל את טענותו של וייסמן כי מסקנתו של הבוחן מבוססת אך ורק על גרסת רוכב הקטנווע שהרי כלל לא קבע את נקודת האימפקט והתבוסס במסקנתו על עדות הנאשם לפיה הרגיש חבטה בחלקו האחורי של הרכב. מайдך, וייסמן לא הצליח להסביר כיצד לשיטתו לא התרחשה תאונה כאשר הנאשם הרגיש חבטה כאמור.

לגביו טענותו של וייסמן כי לא נגרמו נזקים לרכב, הרי שטענה זו מנוגדת לעדותו של רוכב הקטנווע שמצאתו כאמינה ולפיה נגרמו שברים לפלסטיים ולמפתח בסוויז'. יתרה מכך, גם התיעודה הרפואית שהגיש הנאשם מעידה כי התרחשה תאונה שהרי לרוכב הקטנווע נגרמה חבלה, גם אם קלה. בנוסף, אין סבורה כי הבוחן היה צריך להזמין לעדות את רס"ב תורג'מן משסbor היה שבדיקה זו אינה רלוונטית.

ודוק, הנאשם הגיע חוות דעת מומחה מטעמו לרבות תМОНОות שצולם המומחה כאשר מסקנותיו נבחנו ונשללוvr שאיini סבורה כי הגנתו קופча.

.36. סיכומו של דבר, אני קובעת כי המאשימה הוכיחה את עובדות כתוב האישום מעבר לכל ספק סביר. בהתאם, אני מרשיעה את הנאשם בעבירות המียวחות לו בכתב האישום.

.37. המזכירות תשלח עותק הכרעת הדין לצדים ותזמנם לשמייעת טיעונים לעונש ליום 10.7.17 בשעה 12:40.

ניתנה היום, י"ח אייר תשע"ז, 14 Mai 2017, בהעדר הצדדים.